

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis martyribus Marcello et Anastasio. Cap[itulum]. xxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

interrogasset: cur milites suos sibi subtraheret. Respondit paulus: nedum et vrbē sed vn̄ uerso orbe milites regi xp̄o cōgregasse: qui tā te extat potentie: vt iudet omnīū veniat: et mīdi machinam per ignem resoluat. Hec audiens hō: ira successus: quia mundū per ignem paulus dixerat resoluendū oēs xp̄ianos iussit igne cremari. Paulum hō vt i reus mactantis capite truncari. Et cum multi christiani romani occisi essent: paulus cum furore ad palatium irruit: et contra cesarem in clamare cepit: vnde imperator timēs edictum mutauit: vt nullus xp̄ianos tāgeret: donec de illis plenius iudicaret. Quia propter paulus iterū neronis conspectus presentatur: quē nero turbatus et exclamans sine mora decollari iussit. Paulus hō eidem predixit: q̄ modico tempore patiens christo eternāliter viueret. Et in huius certitudine promisit apostolus: q̄ abscisso sibi capite viuus cesari appareret: vt sic christum dominum vite et mortis intelligeret: et his dictis ad locum supplicij ducebatur. Cum autem tres milites scilicet longinus: megistus: et accetus eum interrogarent: quis esset ille rex: quē paulus tantū diligeret: vt pro ip̄o mortē libēter subiret. Paulus eisdē xp̄m annuntiavit: et ad fidē conuertit. Et que ventibus illis quomodo saluari possent: ordinavit eisdem: vt mane ad locum decollationis eius venirent: ibiq̄ duos discipulos titum et lucam orantes inueniret: qui causa cognita illos baptismatis vnda perfunderet: et eterni regni coheredes efficerent. Post hec cum ab alijs militibus a nerone missis ad mortē pauli accerandā ip̄e ad supplicij duceretur: paulus in porta ostensi obuiauit plaurille discipline sue: que alio noīe lemobia dicebat: que flens suis se orationib⁹ cōmendauit: cui paulus velū: quo caput eius tegebat: mutuo petiit: vt inde oculos suos ligaret: ne mortē videns pauesceret: ip̄m sibi decollatus restitueret: qd̄ dum ei tradidisset: ip̄am carnifices irridebant: quod preciosum ei velū traderet: qd̄ sibi mortuus inimice reddere posset. Luz ergo ad locū passionis venisset: ad orientē versus: et manib⁹ in celū extensis diutissime cum lachrymis patria voce orauit: et gratias egit. Post hec vale faciens fratribus: oculos sibi velo ligauit: et genua flectēs collum tetendit. Sicq̄ decollatus spiritum deo tradidit tertio kalendas iulij. Hōs quoq̄ caput eius a corpore extitens: iesus christus: qui sibi tam dulcis in vita fuerat: et quem tam crebro nominauerat: hebraice tertio clara voce personuit. De eius quoq̄ corpore vnda lactis vsq̄ in vestimenta militis exiuit: et postea sanguis manare cepit. In aere lux immensa emisit: et de corpore odo: suauissimus emanauit. Caput autē abscissum tertio saltauit: et in vno quoq̄ salu fons de terra scaturijt: qui vsq̄ in presens manant in testimonium eius mirifice

passionis. ¶ Reuertentibus autem militebus lemobia velum sanguine cruetus ostendit: eisq̄ dixit: q̄ eadem hora petrus et paulus vrbē intrauerant veste preclara induti: et coronis radiantibus ornati: paulusq̄ iuxta promissum velū sibi restituerat comodatus. Quo miraculo tres milites conuersi: adhuc magis in domino crediderunt: et a tyro et luca baptizati sunt: vt infra in eorum passione dicetur sexto nonas iulij. ¶ Audiens hō que contigerant vehemēter exstimuit: et de his cū amicis loqui cepit. Et ecce paulus ianuis clausis ante cesarem stetit: seq̄ viuētem iuxta promissum asseruit: sed neroni eternam mortē comminatus fuit: et his dictis disparuit. Nero autem ex timore nimio velut amens amicorum consilio patroculus et omnes vincos christianos absoluit: et liberos abire permisit. ¶ Caput autem pauli in quadā valle proiectum est: pre multitudine ibidem decollatorum inueniri non potuit. Corpus autem a tito et luca in ip̄o loco sepultum fuit. Cum autē post decursum temporis fouea mundaretur: quidam pastor caput pauli in virga leuauit: et iuxta caulas ouium pro signo posuit: viditq̄ super caput per tres noctes continuas miram refulgere lucem. ¶ Quod cum episcopo vrbis nūciatum esset: christiani putantes hoc esse caput apostoli: egressi omnes cum pontifice caput attulerunt: et hanc sententiam condixerūt: vt caput ad pedes corporis poneretur: et diuina clementia implozara: si caput pauli esset: corpus miraculose conuerteretur: et collum capiti iungeretur. Et ecce cunctis orantibus et suppentibus corpus se vertit: et in suo loco capiti se coniungit. Et sic omnes deus benedixerunt: et hoc eē caput apostoli veraciter cognouerūt. Hec Dionysius.

¶ De sanctis martyribus Marcello et Anastasio. Cap. xliiij.

Marcellus martyr vna cū anastasio viro militari apud castrum argetomacei. pro fide christi comprehensus: et in confessione dñi vterq̄ ip̄soru inuisitissim⁹ inuentus ab infidelib⁹ capite plexus est. iij. kalen. iulij: vt dicit ado.

¶ De sancto Cassio epo. Cap. lxxv.

Cassius episcopus narnicensis apud eadē vrbē claruit tēpe totille regis gothorum qui prefato regi narnium veniēti occurrat. Luz quia et natura facies rubere consueuerat. Hec rex totilla nō cōspersionis eē credidit: s; assidue potariōis